

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:24	17:23	17:57
16:09	17:22	18:01
16:15	17:21	17:57

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הר"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

שטיפת מוח?

האם מי שחוזר בתשובה עשו לו שטיפת מוח או השתלת מוח?

מוסר זה אינו "לדעת" את הדברים בידיעת המוח, אלא בידיעת והרגשת הלב, "לחיות" את הדברים, לנשום אותם ולקיים אותם, אדם שומע את הדרשה הזאת וכבר יודע, אבל אם אינו מקיים אותם זאת אומרת שאינו "יודע" אותם.

"יודעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים" לא מספיק שאתה יודע, והשבות ותחדיר את הדברים אל הלב, אל הדם והעצמות, לחיות ולנשום את הדברים. לכן "החזק במוסר אל תרף" – אל תפסיק, ההתמדה היא זאת שמחדירה את הדברים ללב. לימוד ראשון עושה רישום בלב, ועוד לימוד עוד רישום עד שנעשה נקב בלב הגס והחומרי, אבל אם אין רציפות הרושם הראשון נשכח וכבר לא יהיה נקב בלב.

מה היתה תחלתו של רבי עקיבא. אמרו בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר אמר מי חקק אבן זו אמרו לא המים שתדיר נופלים עליה בכל יום אמרו לו עקיבא אי אתה קורא אבנים שחקו מים? מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו מה רך פסל את הקשה דברי תורה שקשה כבדל על אחת כמה וכמה שיחקקו את לבי שהוא בשר ודם, מיד חזר ללמוד תורה, הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות א"ל רבי למדני תורה.

איזה מהפך חל ברבי עקיבא! מה ארע כאן?! אומר רבי ישראל מסלנט, מה לימדה האבן לרבי עקיבא? מה ראה במים? הוא ראה את כח ההתמדה, הוא ראה שמטיפה אחת לא נעשה חור, משניים לא, מאלפי טיפות בעקביות נוצר החור. המים האלו ירדו כמה שנים נעשה חור, אלפי מליארדי טיפות, אם נשפוך בבת אחת כמה חביות מים האם יועיל? לא. כי צריך את הטיפה בכח ההתמדה, עוד טיפה ועוד טיפה, כך נוצר חור. וזה מה שראה רבי עקיבא צריך רצף ממוקד. מוסר זה לא ששומעים דרשה "פצצה" ונעשים מלאך, אין דבר כזה, תשמע הדרשה הכי חזקה בעולם זה יחזק אותך לשבוע שבועיים ותו לא. מוסר צריך עקביות, כל הזמן בלי הפסקה, לא לעזוב מוסר "החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חיין", החיים שלך תלויים בזה.

אנשי הרחוב אומרים על מי שחזר בתשובה 'הוא השתגע' שגעו אותו, עשו לו שטיפת מוח. הם מדברים לפי ההשגה שלהם מדוע שבחור צעיר חילוני עם כל

תאוות עולם הזה יעזוב את הרחוב וילך ללמוד תורה? אין יכול להיות בוודאי עשו לו שטיפת מוח. אבל באמת אם היו טועמים טעם של תורה ויראת שמים לא היו מתפללים מה מושך את הבחור לברוך מהאש ומטומאת הרחוב לשוב לחיק התורה והמצוות. אם היו יודעים טעמה של תורה, טעם דרשה, לא היו מתפללים. הם לא יודעים טעם של מוסר, הם לא יודעים מה זה, אם היו יודעים היו מבינים שכשטועמים א"א לעזוב את זה. להם עשו את שטיפת מוח, ובאמת אין להם מוח בכלל כמו שחז"ל אומרים: 'צדיקים ליבם ברשותם, רשעים ברשות ליבם'

הרשעים אין להם מוח, הם לא משתמשים בו, מי שקובע ומחליט ומי שמוביל זה הלב, הרצונות הרעים וההרגלים המגונים הם המחליטים המנווטים והמובילים! כשחוזר אדם בתשובה הוא נעשה בעל הבית על הלב! לב כולו חמדה, הרחוב כולו חמדה ותאוות, כולו יצרים, להיות מלאך עלי אדמות זה רק ע"י שבירת יצרים, שינוי הרגלים, התגברות על תאוות. וזה אין אפשר? רק על ידי מוסר, ללמוד מוסר, לבוא לשיחות מוסר ולקבוע עיתים לתורה.

ולכן, עיקר מלחמת היצר היא על לימוד התורה והמוסר, כי יודע היצר שמי שעוסק בתורה ומוסר אין ליצר השפעה עליו. וכמו שאומרים חז"ל: בני אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח כו' אם ברזל הוא מתפוצץ שנאמר "הלא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפוצץ סלע". בית המדרש זה סם המוות של יצר הרע, והרחוב – זה סם החיים שלו, לכן משכהו לבית המדרש, הוא יפרפר, הוא ישתולל אבל הוא ימות בסוף. היצר רוצה לייאש את האדם, לומר לו אין לך תקווה, חבל על העבודה שלך אין לך תקנה. זו טעות! זה שדייקו חז"ל בדבריהם שם: 'אם פגע בך' – כלומר, למרות שכבר "פגע בך" וכבר הכשיל אותך, בכל זאת אתה יכול למשוך אותו ולהרוג אותו, אל תתייאש! תתעקש! כי יש לך את הנשק הטוב ביותר, את התורה הקדושה עם לימוד המוסר.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מה הכי חשוב בחיים?

הבה נעשה סדר: מה חשוב יותר ומה פחות? מה היא המשימה שאין למעלה הימנה? על איזה יעד נשאף אסור לוותר? מה ממטרות חיינו עלינו לשים בראש סדר העדיפויות, ואיזו מכל המטרות שלנו זכאית לקבל את המקום הראשון?!

ובכן, פרשת השבוע שלנו חושפת את התשובה: מעל כל מטרות החיים, מה שאמור לתפוס את המקום הראשון ולהיות בראש מעיינינו, הם אותם פקדונות יקרים ואהובים שהקדוש ברוך הוא הפקיד בידינו, אלה הם ילדינו החביבים. בורא עולם מעניק לנו נכסי נצח, ומטיל עלינו את התפקיד הנשגב לגדלם, לחנכם, ללוותם, ולבנות את הדור הבא של העם היהודי.

משימת גידול וחינוך הילדים היא משימה רציפה, יומיומית, שגריתית וקבועה, אולם בד בבד נשכח כי היא דרמטית ומכריעה לדורות, ממש כך. ולכן, למרות שיש הרבה דאגות ומפריעים, גם אם ראשנו טרוד במשימות אחרות או עסוק במטרות שונות, כל נשכח את המטרה החשובה מכל, את הנכס היקר מכל נכס אחר – את הילדים שלנו!

כפי שאם חלילה וחס קורה שאחד הילדים סובל מבעיה רפואית או חינוכית קשה, כל בר דעת מניח בצד את כל יתר משימותיו ודאגותיו ומופנה כל כולו לטובת ילדו, כך אנחנו אמורים להתייחס גם למלאכת השגרה בגידול וחינוך הילדים. כי בפיקדון הזה זכינו כדי לשמור עליו, לבנות אותו, לגדל אותו לתפארת והמשימה הזו – היא רצף של פעולות יומיומיות ושגריות פשוטות, אבל חשובות וקריטיות ממש לחייו של הילד.

(הרב אשר קובלסקי)

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

לא הכל סגור

הפסיק לפעול, כמעט ושיגרנו לעבר המטוס טיל כיוון שהיינו בטוחים שזה שייך לקרטל הסמים.

אך כשראינו שהמנוע לא פועל הבנו שהמטוס נוחת כאן כיוון שהוא נמצא במצוקה וזו נחיתת חירום, ולכן לא ירינו את הטיל לעבר המטוס.

אומר הרב לווינסטיין, כשהם היו במטוס והמנועים לא פעלו אז הם חשבו שאין דבר יותר גרוע מזה שהמנועים הפסיקו לפעול, אך הם לא ידעו שיש משהו גרוע יותר, אם המנועים היו פועלים כרגיל אז הצבא היה משגר טיל לעבר המטוס וכולם היו מתים.

כמה פעמים נראה אדם שהכל סגור, שהמזל שלו סגור, הוא מרגיש שהכל חסום לו ממש מצב נורא ואיום לא הולך לו עם הפרנסה, מרגיש שהוא חייב לקבל ברכה מצדיק, שהכל הולך עקום.

אך האמת צריך לדעת שגם שנראה לך שהמזל שלך סגור והכל הולך עקום והמנוע הפסיק לפעול, אתה צריך לומר תודה, זה הכל לטובתך, כשרואים מיד את המתוק-אז אין בעיה, אך לפעמים אדם מבין שהכל לטובה רק אחרי הרבה שנים. צריך לדעת שמהקב"ה לא יוצא רע, הכל לטובה, גם אם זה לא נראה כך.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

לכולנו שישים ילדים.

זהו. נעשה שקט במטוס, ואין מנוע... ואין איפה לנחות.... הם טסים כך וגם האברך הזה שישב ליד הטייס חזר למקומו והתכנס בתוך עצמו. עברו כשתי דקות, שבשבילם זה נראה כמו שעתיים, לפתע צועק הטייס "מצאתי שטח ישר ששם אפשר לנחות נחיתת חירום".

כיון שהמנועים יצאו מכלל שימוש, הטייס דאג עם המטוס. המטוס נע ימינה ושמאלה ובחסידי השם לבסוף נעצה הגוי שישב קרוב לדלת נתן בעיטה לדלת, הדלת נפתחה וכל אחד לקח את התיק שלו וברח החוצה. הם פחדו שהמטוס יעלה באש. לא עברו עשרים שניות והם היו מכותרים בחיילים שהיו חמושים בנשק שהיה מכוון לעבר היהודים.

הם ביקשו מהם לפתוח את התיקים. הם פתחו את התיקים, כל אחד מהם פתח את תיקו והם הוציאו סכינים של שחיטה. הם הורידו את הנשקים. ראשית צריך לדעת שבמקסיקו עצמה זה האיזור שהכי הרבה מגדלים סמים יותר מכל העולם. מקסיקו היא ספקית הסמים הגדולה ביותר.

משטרת מקסיקו והצבא נלחמים כל הזמן כנגד קרטל הסמים וזה מלחמה עקובה מדם, כל שנה יש כמאה חמישים חיילים שנהרגים מהמלחמה בסמים. אומר להם המפקד, אתם לא יודעים איזה נס היה לכם בזה שהמנוע

סיפר הרה"ג רבי שלמה לווינסטיין שליט"א:

כשהייתי במקסיקו, סיפר לי יהודי ושמו עיני שבמקצועו הוא שוחט שם בקהילה, שהם לא שוחטים במקסיקו סיטי שהיא עיר מאוד צפופה, למעשה הכי צפופה בעולם, חמישה עשר מיליון איש גרים רק שם.

הוא סיפר שהם שוחטים במפעלים מחוץ לעיר, כיון שמקום השחיטה נמצא רחוק, אז הם שוכרים מטוס פרטי כדי להגיע למקום. ליד המפעל של השחיטה, הכשירו שטח כדי שהמטוס יוכל לנחות שם.

הם היו עשרה אנשים שעלו למטוס, שוחטים וגם משגיחים, תשעה יהודים ועוזר גוי. הם טסו, זמן רב אך הם לא מגיעים. אמר להם הטייס, אני לא מוצא את מסלול הנחיתה. אחד האברכים אמר לו: אני קצת מכיר את הדרך, אולי כדאי שאני אשב לידך. האברך ישב קרוב אליו והסביר לו לאן לטוס.

לפתע אחד המנועים של המטוס הפסיק לפעול, אך עם מנוע אחד אפשר להמשיך לטוס. אז הם המשיכו לטוס אך נוסעי המטוס לא היו רגועים, הם די נלחצו. לפתע המנוע השני הפסיק לפעול והאוורור בתוך המטוס הפסיק לפעול ונהיה פתאום שקט, כיון שהמנוע בחוץ לא עושה רעש, המזגן מבפנים לא עושה רעש והאנשים בוודאי שלא עושים רעש. מרוב החרדה שהיתה שם כל אחד התכנס בתוך עצמו, אמרו 'שמע ישראל' וצעקו לקב"ה ואמרו: ריבונו של עולם אנחנו פה תשעה אברכים, ביחד יש

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

מהו מעלת קדיש יתום?

אנשי כנסת הגדולה תיקנו את הקדיש, ולפי שבבבל דברו בלשון ארמית, תיקנו לאמרו בארמית, כדי שיבינו הנשים והטף ועמי הארצות, ויענו יהא שמה רבא מברך, שכל העונה אמן יהא שמה רבה בכל כוחו, מובטח שהוא בן העולם הבא! ושיבינו שעתיד הקדוש ברוך הוא להתגדל ולמלוך עלינו ועל כל העולם. ויש מהראשונים שאמרו שבזמן התנאים תקנו אותו.

וכתבו הראשונים שענין הקדיש על גאולת ישראל, שיתגדל ה' יתברך כשיעשה ניסים ונפלאות גדולות, מה שאין חכמים, וכשפים, ובעלי שידים, יכולים לעשות. וכמאמר יתרו (שמות יא, יח), עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים. וסמכוהו על הפסוק (יחזקאל לח כג), "והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים". ואז יהא שמה רבה מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך. (יהא שמו הגדול מבורך לעולם ולעלמי עולמים יתברך). וכמו שנאמר, "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד". (צפניה ג, ט).

ובכל שעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין "אמן יהא שמו הגדול מבורך", כביכול מנענע הקב"ה בראשו ואומר, "אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך, אוי לאב שהגלה את בניו, אוי לבנים שגלו מעל שלחן אביהם". (ברכות ג).

ומיום שחבר בית המקדש, בכל יום ויום מרובה קללתו משל חבירו, ומאחר שהקללה הולכת תמיד ורבה, העולם על מה הוא מתקיים? על סדר קדושה (ובא לציון גואל). וכן יהא שמה רבה מברך שעונין אחר הדרשה, שבכל שבת היו נקבצין כל העם לשמוע, לפי שאינו יום של מלאכה, ויש כאן תורה, וקידוש השם. (מסכת סוטה מט:).

מעלת הקדיש יתום הובא במדרשים ובזוהר הקדוש:

מעשה ברבי עקיבא שבהיותו מתבודד במדבר וחוזר על משנתו, פגש באדם אחד ערום ושחור כפחם רץ כמרוצת הסוס וחבילת עצים גדולה על כתפו, גזר עליו רבי עקיבא והעמידו, לשאלת רבי עקיבא על מעשיו במקום זה, ענה לו אותו אדם, מת אנכי, ובכל יום פוקדים עלי מלאכי חבלה הממונים עלי לחטוב עצים ושורפים אותי בהם, וכל כך למה, מפני שעברתי על כל מצות התורה.

אמר לו רבי עקיבא, כלום שמעת מן הממונים עליך אם יש לך תקנה להפטר מפורענות זו? אמר לו שמעתי שהיו אומרים אלמלי היה למסכן הזה בן שעומד בתוך הקהל ואומר קדיש, וברכו את ה' המבורך, והקהל עונים אחריה יהא שמה רבה מברך, וברוך ה' המבורך, מיד היו פוטרם אותו מן העונש. שאל אותו רבי עקיבא על עירו ושער מקומו.

לאחר חקירה מצא רבי עקיבא את בנו של האיש כשעודנו ערל ולא נימול, נטלו רבי עקיבא, ומל אותו, והושיבו לפניו ללמדו תורה, ולא היה מקבל תורה, עד שישב עליו רבי עקיבא בתענית ארבעים יום והתפלל עליו, עד שיצאה בת קול ואמרה לרבי עקיבא שנתקבלה תפלתו, ואז הלך ולימדו תורה וקריאת שמע תפלה וברכת המזון, והעמידו בתוך הקהל ואמר קדיש וברכו את ה' המבורך, וענו הקהל אחריה. והמשיך ולימדו תורה עד שגדל בתורה ונסמך בתואר רבי.

ואז נגלה המת בחלום אצל רבי עקיבא ואמר לו, רבי, הקדוש ברוך הוא ינחמך כפי שניחמתני! כי בשעה שאמר בני ההפטר, הפקיעו ממני דין גיהנם, ובשעה שעבר להתפלל ואמר קדיש, קרעו לי גזר דיני מכל וכל, ובשעה שנתחכם בני והוסמך על ידך, עטרוני בכתרם של צדיקים והושיבוני עמהם בגן עדן! והוא רבי נחום הפקולי, שנקרא כן על שם הכתוב (ישעיה כח ז) פקו פליליה, שהוציא את אביו מדין גיהנם.

וכתבו המקובלים בשם האר"י ז"ל, שטעם אמירת הקדיש אינו כמו שחושבים המון העם שהוא רק כדי להציל נפש הנפטר מדינה של גיהנם, אלא יש בו תועלת רבה להכניסו לגן עדן ולהעלותו ממדרגה למדרגה! ולכן גם בשבתות וימים טובים שהרשעים מוצאים בהם מנוחה, ואין דנים אותם בגיהנם, צריך לומר קדיש.

למעשה, בכלל החיוב לכבד את אביו ואת אמו אחר פטירתם, הוא לשמור על אמירת קדיש כל י"ב חודש שאחר פטירתם, ובכל ימי פקודת השנה. והמחסר אפילו קדיש אחד נחשב למזלזל כבוד אביו ואמו הנפטרים. ולכן חובה גדולה היא לאומרם כולם, ואין לך כבוד גדול לאב ולאם הנפטרים יותר מאמירת קדיש. וטוב ליתן צדקה בכל יום ולהתפלל בעד נשמת אביו או אמו. (ילקוט יוסף הלכות כבוד אב ואם עמ' תקפ)

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

הכל בראש שלנו - הערכה עצמית

מציאות או דמיון של המציאות?

אף שהמשפט הבא עשוי להיראות לא נכון ואולי אף לקומם חלק מהקוראים, עדיין הוא האמת לאמיתה:

כל מה שאנו רואים, אינו המציאות אלא התפיסה של המציאות.

נגסה להמחיש את הרעיון:

אנו מגיעים למירון בל"ג בעומר ורואים את "כלל ישראל" במגוון לבושי וסגנונותיו. אם נשאל אנשים: מה אתם רואים כאן? יענה כל אחד תשובה אחרת.

האחד יראה כמוות אדירה של אנשים, נשים וטף. השני ישפוש ידיו בשמחה וישתף אותנו במחשבותיו המרוממות: "תראה איזה עם יש לריבוננו של עולם! כולם נקבצו באו לך, בהתלהבות ובשמחה, במטרה לשפוך שיח ותפילה לפני אבינו שבשמים. מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ!" ואילו חברו יתבונן הטיפוסים השונים ויעקם פיו באמרו: "כמה משוגעים יש בעולם! מזל שאינני צריך לחיות עם כל אלה". יש מי שיראה בציבור הרב-גוני הזדמנות נפלאה לאסוף כסף לצדקה, ואילו חברה יצף בחדרה ויקבל התקף פאניקה בחשבו שהמקום מסוכן בשבילו, כי הוא עלול להתעלף מחוסר אוויר לנשימה, או שבגלל הצפיפות הוא לא יוכל לברוח מן המקום אם חלילה יקרה משהו.

אותה מציאות, וכל אחד רואה משהו אחר.

שלושה אנשים עוברים ליד חנות רהיטים ורואים כיסא בחוץ. הראשון, שהוא נגר במקצועו, מתבונן בכיסא וחושב לעצמו: "איזו איכות גרועה. מעניין כמה זמן יחזיק הכיסא מעמד". השני, שבדיוק עכשיו מרהט את ביתו מחדש, רואה את הכיסא ועיניו בורקות: "הנה, זה בדיוק הכיסא שיכול ליפות את הפינה הריקה בסלון, אני חייב לקנות אותו". השלישי, שכבר שעה ארוכה משוטט ברחוב ומרגיש שרגליו כושלות, מבקש רשות מבעל החנות, ונושם לרווחה כאשר הוא מתיישב לנוח מטורח הדרך.

כולם ראו את אותו הדבר בדיוק: ארבע רגלי עץ ומושב. ובכל זאת, כל אחד מהם ראה משהו אחר.

כאשר בני הזוג ברקוביץ חזרים הביתה ומגלים פטיש על שולחן הסלון, מתמלא האדון ברקוביץ בשמחה, שהנה נמצא הפטיש שחיפש כדי לחזק את מסמר המדף שהתרופף. גברת ברקוביץ לעומתו מתמלאת כעס על בנה, ששוב השתמש בפטיש ולא החזירו למקום. שניהם רואים את אותו חפץ, אבל כל אחד מהם רואה משהו אחר: הוא-את הכלי שחיפש, והיא – את חוסר האחריות של הבן.

עט פשוט עשוי להיות בעיני האחד 'כלי כתיבה', ובעיני האחר, כלי שימושי לקריעת עטיפה עקשנית שמסרבת להיפתח. קליפס אלומיניום פשוט עשוי 'להיות' עשרות דברים שונים. תלוי במה שאנו זקוקים לו באותו רגע, במה שאנו עוסקים בו באותו זמן, ובמידת היצירתיות שלנו.

כך בכל דבר שאנו רואים או פוגשים. המציאות-אחת היא, ובכל זאת, כל אחד מזווית הראייה שלו, רואה משהו שונה, ולפעמים אף מנוגד לזה שראה האחר.

גם הרגשות המתעוררים בקרבנו לנוכח מראה או מצב מסוים, שונים ותלויים במסען האישי של כל אחד ואחד.

חתן וכלה צועדים מולנו ברחוב. אצל האחד מעורר המראה שלהם רגשות גיל ושמחה, ואילו אצל רעהו המראה הזה מעורר רחמים או דחייה.

הרי לנו שאותו מראה מעורר רגשות שונים אצל אנשים שונים.

רמקול מכריז בקול בוכים על הלווייתו של פלוני אלמוני, שבעוד שעה קלה תצא מבית המדרש השכונתי. אצל האחד ההכרזה מעוררת הלם וצער קשים מנשוא, ואילו אצל האחר ההכרזה מעוררת כעס וזעם אדיר. הרי לנו שאותה בשורה מעוררת רגשות שונים אצל אנשים שונים.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

גם היסורים באים לתקן אותי

ולמשל, יש באדם גאוה שלילית, מקורה מקודש, מהגאוה החיובית שבאדם ויגבה ליבו בדרכי ה'.

יש באדם קנאה, מקורה מהקנאה מקודש, מהקנאה החיובית שבאדם - קנאת סופרים תרבה חוכמה.

יש באדם אהבות וחשקים רעים, מקורם בקודש, מהכיסופין והעריגה לה' - "נפשי חולת אהבתך".

יש באדם יראה, חרדה, דאגות ופחדים שליליים מקורם בקודש - יראה וחרדה מה', דאגה ופחד מאי מילוי מחויבותו לה'.

שכן אין לך שום דבר בעולם, שאין לו מקור בקדושה, וכמו שמובא בשם האריז"ל: ואתה מחיה את כולם, אפילו את כוחות הטומאה, שכן מבלתי חיות ניצוץ קדוש שמחיה אותם לא יתקיימו כלל, שכן וכי יתכן שיש לאיזה שהוא כוח בעולם - כוח מבלעדי ה'?! זה הרי שיתוף לאלוקותו יתברך חלילה, ולכן ברור שגם ברע, הכוח המחיה ומקיים אותו זהו הקדושה שמחיה אותו. אם כן לסיכום: המידות הרעות שורשם בקודש במידות הטובות התאוות הרעות שורשם בקודש בתאוות קדושות. ולענייננו, הייסורים הרעים המכאיבים והמדאיבים שורשם בחסד ובקודש, לרפאת ולתקן את נפש האדם.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן בקרו באתר ישיבת אור דוד

אמרו חז"ל (נדה, לא, א) ג' שותפין באדם, אביו ואימו והקדוש ברוך הוא, האב והאם נותנין בולד בשר גידים ועצמות ועוד, והקדוש ברוך הוא נותן בו רוח ונשמה, ובינה והשכל.

ובכן שואל הגר"י לוינשטיין זצ"ל, מאחר והקדוש ברוך הוא שהוא השותף השלישי, נותן את העיקר, והוא נשמה טהורה, שנפחה הבורא מתוכו כביכול לתוך גוף האדם, וכאומרנו: נשמה שנתת בי טהורה... אתה נפחתה בי... וברור שמאחר וזו נפילה מהבורא, בודאי נפילה זו טהורה, זכה וברה. והיאך אם כן מוצאים אנו באדם שה"בעל הבית" שבו המה המידות הרעות, התאוות והחשקים הרעים, ואילו ה"אורח" זה האיש המסכן והחכם שהוא היצר הטוב שבקושי נשמע הוא באדם.

היה צריך להיות להפך, שה"בעל הבית" שבאדם יהיה טוב, המידות הטובות, הקדושה הטהרה מכוח הנשמה הקדושה שבו, והרע - יהיה בגדר "אורח" שעומד מן הצד ומנסה לקלקל.

ומשיב הגר"י.

טועים אנו בידיעת מהות האדם, שכן באמת האדם במהותו הוא טוב, בעל אמונה, קדושה, מידות ורצונות טובים לקדושה ולאהבת ויראת ה'. אלא שמכיוון שהנשמה השתלשלה עולמות רבים ממקום אצילותה, התעטפה בעטיפות של חומר, סחי ומיאוס, רבו הקליפות העוטפות אותה ולכן הטוב שבמהותה "מתנתב לנתיבים שליליים, אולם מקורם בחיובי ובקודש.

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה וזוטא** בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת **כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של **כל הזוהר הקדוש**

